

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 4C/174/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815203807
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8815203807.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: CRIF - Slovak Credit Bureau, s. r. o., so sídlom Malý trh 2/A, 811 08 Bratislava, IČO: 35 886 013, zast. Advokátska kancelária KUHAJDA, s. r. o., so sídlom Karadžičova 47 811 07 Bratislava, IČO: 47 232 773, proti žalovanej: Q. Z., H.. XX.X.XXXX, H.Ý. D. XXX, XXX XX H. D., o zaplatenie 445,60 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a** .

Žalovanej sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 445,60 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 164,02 eur od 24.01.2012 do zaplatenia, 9,00 % ročne zo sumy 131,09 eur od 25.02.2012 do zaplatenia, 9,00 % ročne zo sumy 146,99 eur od 24.03.2012 do zaplatenia, 9,00% ročne zo sumy 3,50 eur od 24.05.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že žalobca je právnickou osobou, ktorá na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 24.06.2013 so spoločnosťou Telefónica Slovakia, s.r.o., so sídlom Einsteinova č. 24, 851 01 Bratislava, IČO: 35 848 863 (ďalej len „postupca“) s účinnosťou odo dňa 24.06.2013 nadobudla uplatňovanú pohľadávku proti žalovanej. Žalovaná uzatvorila s postupcom Zmluvu o pripojení v zmysle zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, na základe ktorých boli žalovanej poskytnuté elektronické komunikačné služby, a to konkrétne dňa 23.06.2011 v rámci programu služieb O2 Fér s platbou na faktúru s účastníckym číslom +XXXXXXXXXXXX, dňa 28.09.2011 v rámci programu služieb O2 Fér s platbou na faktúru s účastníckym číslom +XXXXXXXXXXXX. Postupca vyúčtoval žalovanej cenu za poskytnuté elektronické komunikačné služby nasledujúcimi faktúrami: č. 1028419677 na sumu 164,02 eur so splatnosťou dňa 23.01.2012, č. 1030351793 na sumu 131,09 eur so splatnosťou dňa 24.02.2012, č. 1031399914 na sumu 146,99 eur so splatnosťou dňa 23.03.2012, č. 1033503948 na sumu 3,50 eur so splatnosťou dňa 23.05.2012. Postupca podaním zo dňa 02.03.2012 vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 295,11 eur. Žalovaná však uvedenú sumu do dňa podania žaloby neuhradila. Vzhľadom k tomu, že žalovaná neuhradza predmetné faktúry riadne a včas odstúpil právny predchodca žalobcu ku dňu 07.04.2012 od zmluvy o pripojení k službám vedeným pod referenčným číslom zákazníka 0081421584 písomným podaním zo dňa 08.03.2012, pričom určil žalovanej dodatočnú lehotu na plnenie do 31.03.2012.

Žalovaná uviedla, že so žalobou súhlasí, so žalobou súhlasí, avšak je ochotná uhradiť uplatnenú pohľadávku v mesačných splátkach po 50 eur.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to žalobným návrhom, zmluvou o pripojení zo dňa 28.9.2011, zmluvou o pripojení zo dňa 23.6.2011, odstúpením od zmluvy zo dňa 8.3.2012, pokusom o zmier zo dňa 2.3.2012, faktúrami č. 1028419677, č. 1030351793, č. 1031399914, č. 103350394, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 2002 zo dňa 24.6.2013 a Prílohou č. 1 k zmluve, výsluchom žalovanej a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav veci:

Podľa Zmluvy o pripojení zo dňa 28.9.2011 právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej ako užívateľovi - fyzickej osobe 1 ks SIM karty, ktorá umožňovala žalovanej využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo +XXXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bol program služieb O2 Fér s platbou na faktúru. Referenčné číslo zákazníka bolo 81421584.

Podľa Zmluvy o pripojení zo dňa 23.6.2011 právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej ako užívateľovi - fyzickej osobe 1 ks SIM karty, ktorá umožňovala žalovanej využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo +XXXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bol program služieb O2 Fér s platbou na faktúru. Referenčné číslo zákazníka bolo 81421584.

V liste zo dňa 2.3.2012 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanej, že voči nej eviduje pohľadávku v sume 295,11 eur a vyzval ju na okamžitú úhradu dlžnej čiastky.

Odstúpením od zmluvy zo dňa 8.3.2012 právny predchodca žalobcu ukončil zmluvu o pripojení k službám vedených pod referenčným číslom 0081421584 odstúpením ku dňu 7.4.2012 a to v prípade, ak predmetnú dlžnú čiastku 295,11 eur neuhradí najneskôr do 31.3.2012. Podľa kópie doručenky, zásielka nebola žalovanou prevzatá v odbernej lehote.

Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanej faktúru č. 1028419677 na sumu 164,02 eur splatnú dňa 23.01.2012, č. 1030351793 na sumu 131,09 eur splatnú dňa 24.02.2012, č. 1031399914 na sumu 146,99 eur splatnú dňa 23.03.2012, č. 1033503948 na sumu 3,50 eur splatnú dňa 23.05.2012

Dňa 24.6.2013 spoločnosť Telefónica Slovakia,s.r.o., ako postupca na strane jednej a žalobca ako postupník uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok žalobcu uvedených v prílohe č. 1 zmluvy a z prílohy č. 1 zmluvy je zjavné, že predmetom prevodu bola aj pohľadávka voči žalovanej vo výške 445,6 eur.

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že poberá vdovský dôchodok, ktorý je zjedínným drojom môjho príjmu, vo výške 230 eur, býva vo vlastnom rodinnom dome, vyživovaciú povinnosť nemá, jej manžel je nebohý.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

V zmysle § 43 ods. 5 písm. b) zákona NR SR č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Sporné zmluvy je potrebné považovať za spotrebiteľské zmluvy a je potrebné na ne aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvy, ktoré uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmlúv a ich dodatkov bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej prívodiť akúkoľvek zmenu.

Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv (ďalej len „Občiansky zákonník“), Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné

dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Z ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka vyplýva, že za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V zmysle § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

V zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že medzi účastníkmi konania boli uzavreté podľa ust. § 43 a nasl. zák. č. 610/2003 Z. z. zmluvy o pripojení s tým, že časť ich obsahu bola určená odkazom na všeobecné podmienky.

V zmysle § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Ako vyplýva z § 111 Občianskeho zákonníka zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Na základe vykonaného dokazovania a vychádzajúc z citovaných ustanovení súd mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania boli uzavreté dve zmluvy o pripojení. Zo strany žalovanej došlo k porušeniu zmluvných podmienok a to neuhradením cien poskytnutých služieb a poplatkov, ktoré jej boli zo strany žalobcu vyfakturované jednotlivými vyššie uvedenými faktúrami. Celkovo výška pohľadávky žalobcu v zmysle vystavených faktúr bola v sume 445,60 eur, tak ako to žalobca uvádza v žalobe.

Navrhovateľ listom zo dňa 8.3.2012 odstúpil od zmlúv k službám vedeným pod referenčným číslom 0081421584. Pod uvedeným referenčným číslom boli vedené oba zmluvy, nároky z ktorých si žalobca v predmetnom konaní uplatňuje.

Nepochybne zmluvy uzavreté medzi účastníkmi sú spotrebiteľskými zmluvami aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa podľa smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Je nepochybné, že žalobca využil svoje právo a listom zo dňa 8.3.2012 od zmluvy odstúpil. Odstúpením od zmluvy sa zmluva v zmysle § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka ruší od samého začiatku a ak strany už podľa zmluvy plnili, vyporiadajú sa medzi sebou podľa zásad o bezdôvodnom obohatení.

Odstúpenie žalobcu od zmluvy má účinky ex tunc, teda spätne ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva sa od začiatku zrušila, pričom v súlade s ust. § 457 Občianskeho zákonníka ak bola zmluva zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Dôsledkom plnenia zo zrušenej zmluvy je teda povinnosť účastníkov zmluvy navzájom si vrátiť všetko, čo plnením z takejto zmluvy nadobudli (teda vzájomná reštitučná povinnosť zmluvných strán), ako výslovne stanovuje § 457 Občianskeho zákonníka, ktorý je špeciálnou úpravou bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k zrušenej alebo neplatnej zmluve.

Ustanovenie § 457 Občianskeho zákonníka má reštitučný charakter (obnovenie predchádzajúceho stavu). Každý zo zmluvných subjektov je povinný vrátiť druhému všetko, čo od neho podľa zmluvy dostal.

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na uvedené zákonné ustanovenie je súd povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

Nárok na bezdôvodné obohatenie sa v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčuje v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe a najneskôr v objektívnej trojročnej premlčacej dobe.

Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel (bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia sa mohol dozvedieť skôr), že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto na jeho úkor bezdôvodné obohatenie získal.

Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, a to tak trojročnej, ako aj desaťročnej v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia, je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo.

V danom prípade žalobca sa o prípadnom bezdôvodnom obohatení z predmetnej zmluvy o pripojení dozvedel najneskôr v deň účinnosti odstúpenia od zmluvy, teda 7.4.2012. Najneskôr teda dvojročná subjektívna premlčacia doba začala plynúť 7.4.2012 a uplynula 7.4.2014. Žaloba na súd bola podaná až 27.4.2015, teda po jej uplynutí.

Vzhľadom na uvedené, musel súd žalobu z dôvodu premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia zamietnuť.

Odstúpením od zmluvy podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. sa zmluva účastníkov od začiatku zrušuje a nároky žalobcu sa už posudzujú ako bezdôvodné obohatenie podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kde dochádza k plneniu z právneho dôvodu, ktorý odpadol (zánik zmluvy o pripojení).

Zrušením zmluvy došlo k bezdôvodnému obohateniu (§ 451 Občianskeho zákonníka). Žalobca ako veriteľ mohol hneď od momentu zrušenia zmluvy vedieť, kto sa bezdôvodne obohatil a v akom rozsahu. Je nepochybné, že žalobca (jeho právny predchodca) sa sám rozhodol zrušiť zmluvu, aj keď mohol využiť iné prostriedky, ktoré zmluvu nerušia, napríklad výpoveď. K zrušeniu zmluvy v dôsledku odstúpenia od nej došlo 7.4.2012.

V danej súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4Co/72/2013 zo dňa 25.10.2013, sp. zn.12Co/60/2012 zo dňa 30.10.2012, sp.zn. 3Co/8/2014 zo dňa 2.4.2014.

Je tiež potrebné poukázať na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24. júna 2013 č. k. 4 Obdo 45/2012, ktorým Najvyšší súd SR zrušil rozhodnutia Okresného súdu a Krajského súdu, ktorými bolo zastavené konanie začaté spotrebiteľom proti nebankovej spoločnosti o vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku. Najvyšší súd SR rozhodnutia nižších súdov zrušil a judikoval, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa v predmetnom konaní spotrebiteľka domáha, má svoj základ v spotrebiteľskej zmluve. Žalobkyňa má preto postavenie spotrebiteľa, v dôsledku čoho sa na ňu vzťahuje zákonné oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Dovolací súd na margo uvedeného dodal, že pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa a v tejto súvislosti aj v rámci ukladania poplatkovej povinnosti treba uprednostniť výklad, ktorý je na prospech poplatníka.

Aj v prejednávacom prípade má nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia svoj základ v spotrebiteľskej zmluve.

Súd na doplnenie poukazuje na skutočnosť, že faktúra č. 1028419677 bola splatná dňa 23.01.2012, faktúra č. 1030351793 splatná dňa 24.02.2012, faktúra č. 1031399914 splatná dňa 23.03.2012, teda aj pri aplikácii všeobecnej trojročnej premlčacej doby, v prípade, že by nedošlo k odstúpeniu od predmetných zmlúv o pripojení, nároky z vyššie uvedených faktúr by boli premlčané. Žaloba bola totiž na súd podaná až 27.4.2015, teda po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Súd by preto aj v tomto prípade zamietol žalobu žalobcu z dôvodu premlčania.

Pokiaľ ide o jediný nepremľčaný nárok vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe na základe faktúry č. 1033503948 vystavenej na sumu 3,50 eur, ktorá bola splatná dňa 23.05.2012, je potrebné uviesť, že nárok z tejto faktúry nie je dôvodný.

V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, čo znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Na základe uvedeného má potom súd za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na poplatok za upomienku, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje, preto súd v tejto časti žalobu spolu s príslušenstvom zamietol. Žalobca nepreukázal súdu zaslanie upomienky a ani nepreukázal, že by mu za zaslanie tejto upomienky vznikli nejaké reálne náklady v uvedenej výške. V prípade poplatku takéhoto typu zaň dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiplnenie. Predmetný poplatok tak predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa. Uplatňovanie uvedeného poplatku je možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Vzhľadom na uvedené súd zamietol žalobu žalobcu aj v časti nároku žalobcu na poplatok za upomienku v sume 3,50 eur, bez ohľadu na premičanie tohto nároku.

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Súd o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalovaná bola v konaní v plnom rozsahu úspešná, preto má v zmysle ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku právo na plnú náhradu trov konania, avšak táto sa nároku na náhradu trov zriekla, preto jej súd žiadnu náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.